

Eeuwig leven, dat is geloven in de Vader en de Zoon!

1. De laatste zondag van het kerkelijk jaar noemen we de 'Eeuwigheidszondag'. We stonden stil bij alle heilsfeiten en zijn nu op weg naar de wederkomst van Jezus Christus en de eeuwigheid. Deze gedachte kan ons vandaag op het verkeerde been zetten als het gaat om 'hier op aarde' en 'daar in de hemel'. In het kader van stilstaan van gemeenteleden die dit jaar zijn gestorven is het mooi om hier eens beter naar te kijken.
2. Dat kan heel goed met Johannes 17. Een indrukwekkend gebed van onze Heer. Hij gaat afscheid nemen van zijn leerlingen, verlangt naar het weerzien met zijn Vader, slaat zijn ogen op naar de hemel, legt verantwoording af en staat vlak voor zijn sterven. Wat zijn hemel en aarde hier dicht bij elkaar en wij mogen meeluisteren!
3. Een diepe eenheid tussen de Vader en de Zoon is hier te ontdekken! Samen zijn ze bezig om de verbinding tussen God en mens te herstellen. Het gaat erom dat je de enige ware (dat is dus genoeg!) God leert kennen met heel je wezen. Dat is het 'eeuwige leven'. Die ene God stuurt zijn Zoon om dit waar te kunnen maken en die nu staat voor het vreselijke lijden om de prijs te betalen. Een groot mysterie tussen de Vader en de Zoon waar je door geloof deelt aan kunt krijgen. Eeuwig leven is dus niet iets van later maar van geloven in de Vader en de Zoon. Hetzij hier op aarde, hetzij in de hemel.
4. Hiervoor kwam de Zoon en zo maakte Hij zijn Vader groot! Het gaat vandaag ook om het aanbidden en groot maken van de Vader en de Zoon. Jezus ging naar de hemel en stuurde de Geest om dit voor ons mogelijk te maken. Daarmee worden hemel en aarde ook intens met elkaar verbonden. Zo horen we bij God en bij zijn kinderen. Of je nu leeft of niet meer hier. Als je dat gelooft ben je nu al bezig met eeuwig leven!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Eeuwigheidszondag.... Goed om stil te staan bij wie we verloren hebben onderweg.
2. 😊😊😊 voor de kinderen: v . nd . . g staan we erbij st . l dat er zes mensen uit onze k . . k gest . rv . n zijn. H . t is verdr . . t . g dat hier nog altijd mensen sterven. H . b je het al meegem . . kt in je familie? Zij m . g . n verder l . v . n bij God! G . . . . . s!
3. 'Als de gesprekken in de bovenzaal (Joh.13-17) de tempel van de Schrift zijn, dan is Johannes 17 het binnenste heiligdom. Hier worden we uitgenodigd tot de aanwezigheid, het verstand en het hart van God. Ons wordt toegestaan mee te luisteren als de Zoon met de Vader in gesprek is. Dan moeten we de schoenen van onze voeten nemen, want we staan op heilige grond. Vlak voor zijn dood aan het kruis staande, bidt Jezus eerst voor zichzelf (vss.1-5); ten tweede voor zijn discipelen (6-19), aan wie Hij de Vader geopenbaard heeft en die tijdens zijn bidden om Hem heen zitten; ten derde voor de hele kerk nu en in de toekomst (20-26), die bestaat uit allen die door het onderwijs van de apostelen in Hem zullen geloven'
4. 'moeten we ons het eeuwige leven voorstellen als een onveranderlijke en oneindige toestand? Zodra de hemel wordt voorgesteld als een plaats waar onveranderlijkheid heerst, liggen misverstanden over eindeloos zingen en met palmtakken zwaaien voor de hand. Statische eindeloosheid is eerder reden tot verveling, onveranderlijkheid associëren we met saaiheid. Maar wanneer we deze beelden vervangen door beelden van dynamiek en verandering, projecteren we zomaar weer eigentijdse idealen op het scherm van de eeuwigheid. We doen er daarom beter aan de eeuwigheid van het eeuwige leven niet in de eerste plaats als een tijds categorie, maar als een kwaliteits categorie te zien: het gaat om de diepte en de rijkdom van Gods wezen. God is als Vader, Zoon en Geest de eeuwig rijke God, die we in de geschiedenis hebben leren kennen als de God van liefde. Liefde is wat Hem drijft in al zijn werken'
5. **Bijbelrooster:** zondag Joh.3 (16.36); maandag Joh.6:28-54 (39-40); dinsdag Joh.11 (vgl.41-42 met Joh.17:3); woensdag Joh.12:20-36 (27-28); donderdag Joh.12:37-50; vrijdag Joh.13; zaterdag Joh.17:9-26 (21.23.35). Liefhebbers: Joh.5:24; Joh.14-16

Opw.797; Joh.17:1-8; Sela; Gk.141; Ps.130:1,2; Sela; cantorij; LvdK114:1,3; LvdK293

Blok 1. Eeuwigheidszondag.

Het woord eeuwigheid of eeuwig kan allerlei gedachten bij ons oproepen.

Die niet allemaal even positief hoeven te zijn.

Het kan het gevoel oproepen dat het nog een eeuwigheid duurt voor het zover is.

Het kan zijn dat het iets oproept van saai, van tijdloos, van los van dit leven hier.

Vandaag gaan we, met behulp van Johannes 17, iets anders over zeggen.

Iets waardoor het woord 'eeuwig' en 'eeuwigheid' (weer) een mooie klank gaan krijgen.

Deze zondag wordt ook wel de 'Eeuwigheidszondag' genoemd.

De laatste zondag van het kerkelijke jaar.

Volgende week begint dus weer het nieuwe kerkelijke jaar en is het de eerste

Advents zondag.

Liturgisch gezien hebben we dus vandaag alle heilsfeiten achter de rug.

Advent, Kerst, Goede Vrijdag, Pasen, Hemelvaartsdag en Pinksteren.

Er is nog maar één feest te gaan: het Wederkomstfeest.

Eeuwigheidszondag betekent dan dat we stilstaan bij die komst en de eeuwigheid die erna zal komen.

Maar daarmee kan het ook zomaar zijn dat eeuwigheid en eeuwig leven woorden worden van later.

En dat er ook een heel groot verschil is tussen de mensen die hier nog zijn en de mensen die al in de hemel bij God zijn.

Ja, en daar staan we vandaag in het bijzonder bij stil.

Bij hen die niet meer hier bij ons zijn maar bij God.

En ik geloof dat er mooiere woorden te zeggen zijn daarover dan dat zij al begonnen zijn aan het eeuwige leven en wij hebben dat nog tegoed.

Want ik denk dat deze dienst veel kan oproepen bij ons.

Want inderdaad: hoe heftig is het dat mensen om ons heen nog weg kunnen vallen.

En je zult het maar regelmatig hebben meegemaakt dat mensen verder bij je vandaan stierven maar dat je dit jaar nu zelf naar voren komt om een kaars aan te steken.

Ja, hoe verdrietig. Hoe moeilijk misschien ook.

Maar vanuit de woorden 'eeuwig' en 'eeuwig leven' zal er ook iets moois te ontdekken zijn vanmorgen. Namelijk dat er veel gemeenschappelijks is tussen hen en ons.

Blok 2. Johannes 17 is een indrukwekkend hoofdstuk uit de Bijbel.

Johannes 13-17 tekenen indrukwekkende tafereelen.

Een soort afscheid. Afscheidswaarden, Jezus wast de voeten van de discipelen en

Johannes heeft ook erg veel opgeschreven van wat er allemaal gebeurde.

In hs.17 worden het heel intense, intieme woorden van de Here Jezus tot zijn Vader in de hemel. En wij mogen ze horen, samen met de discipelen!

Er komt heel wat langs. Het naderende afscheid van zijn leerlingen bijvoorbeeld.

Afscheid. Zij blijven op aarde; Hij gaat naar de hemel.

Hij gaat weg en er blijven achterblijvers. Iets waar we vandaag extra gevoelig voor zijn.

Maar ook proef je hier het verlangen van de Here Jezus om weer terug te gaan naar waar Hij vandaan kwam.

Hij kent die plaats als geen ander! Geleefd aan de boezem van zijn Vader.

Samen met de Vader en de Geest plannen gemaakt voor hoe het moest op aarde.

Toen het hier zo misliep. En de Zoon is gegaan.

Heeft die heerlijke plaats achter zich gelaten en de vernedering opgezocht.
Goddelijk overleg is eraan te pas gekomen.
De hel op aarde werd het voor Hem omdat Hij op die manier Redder kon worden.
Met de woorden uit Johannes 17: ik heb het werk gedaan. Ik heb het volbracht.
Hij legt verantwoording af.
Alsof alles al achter de rug is, zo zeker is het dat dit plan doorgaat en de Here Jezus ook de laatste bittere druppels uit de beker zal drinken.
Het doel wordt, het doel is bereikt!
Jezus Christus. Zijn naam en zijn ambt.
Hij heet Jezus, Verlosser en werd gezalfd door de Geest om dat te kunnen zijn.
De Hogepriester!
Gestorven voor ons; opgestaan voor ons! Aan de overkant van de dood.

Intens dus, deze geschiedenis, deze woorden.
Naderend afscheid en een naderende ontmoeting.
Hemel en aarde dicht bij elkaar en toch zo anders.
En zo slaat Jezus de ogen op naar de hemel. Zoals wij dat soms ook kunnen doen omdat we weten wie daar zijn....

Blok 3. Ik ga nog even door op de gedachte dat de Vader en de Zoon met hetzelfde doel bezig waren en zijn.
Bezig om de verbinding te maken tussen God en zijn kinderen.
Om weer voorbij de kloof te kunnen komen die wij door de zondeval over onszelf hadden uitgeroepen.
En dat wordt hier omschreven als 'om aan uw kinderen het eeuwige leven te schenken'.
En voordat wij dan denken aan later is het goed om te realiseren dat dit juist niet om later maar om nu al gaat!
Want wat is dan die mogelijk abstracte term 'eeuwig leven'?
'Dat ze U kennen, de enige ware God', zegt Jezus.
De enige ware God. Dat is tegen deze tijd in waarin nog wel eens gezegd wordt dat alle geloven hetzelfde zijn.
En dat de God van de Joden en de God van de Christenen en de God van de moslims en het hindoeïsme en het boeddhisme allemaal wegen zijn die bij dezelfde God uitkomen.
Nou, zo spreekt de Here Jezus er in elk geval niet over.
Hij heeft het over zijn Vader in de hemel. Dat Hij de enige, ware God is.
Dat lijkt misschien wat mager, maar eentje... maar juist zo kan deze God laten zien dat Hij de Schepper is en dat heel deze wereld in zijn hand is.
Dat Hij machtig genoeg is om voor je te kunnen zorgen.
En dat wij zo God in al zijn volheid en waarheid mogen leren kennen en juist zo, en alleen maar zo kan Hij alles voor jou, voor ons en voor deze wereld betekenen.

En dan vult de Here Jezus het hier nog iets verder in.
Die ene ware God, die we nu vooral kennen als onze hemelse Vader, kun je zo ontzettend goed leren kennen als je let op zijn Zoon.
Als je let op de Vader die zijn Zoon gezonden heeft.
Dat grote mysterie. Die intense liefdesverklaring.
Oppervlakkig gezien lijkt het op de belijdenis die een paar eeuwen later is ontstaan, namelijk 'Er is geen God dan Allah en Mohammed is zijn profeet'.
En toch is dat heel iemand anders.
Hier in Johannes 17 wordt iets unieks duidelijk gemaakt.
Een God die Zichzelf geeft om goed te zorgen voor zijn onderdanen.
Vader die zorgt voor zijn kinderen.
Die ervoor zorgt dat er altijd en eeuwig contact zal kunnen zijn tussen hen en Hem zelf.

Hem kennen... Met heel je wezen. Kennen met je hele bestaan.
Met heel je hart. Niet zoals je iets uit je hoofd kunt leren zonder je te verbinden met dat onderwerp maar kennen. Kennen en met Hem willen leven.
Kennen... niet op de manier van 'ik geloof wel dat er iets is'. Dat is niet genoeg.
Kennen... niet op de manier van 'ik geloof wel in God', zonder dat het verder iets met je doet. Dat is niet genoeg.
Nee, op de wijze van Paulus: ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren.
Ik wil leven met de God die ook vandaag leeft! Een relatie aangaan.
Je mag deel krijgen aan dat grote mysterie van de Vader en de Zoon door je geloof.
Door met je lege handen Hem en al zijn beloften aan te pakken!
Dat is dus het eeuwige leven. Hem kennen en met Hem leven!
Dat is dus niet iets voor later maar voor nu.
Het is ook niet alleen maar voor hier en nu maar ook al voor hen die nu al bij Vader in de hemel zijn. Want eeuwig leven is Hem kennen en Hem die Hij gezonden heeft.
Nou en of, of zij die daar al zijn Hem mogen kennen!
Nog niet zoals het straks zal zijn op de nieuwe aarde maar toch al heel veel.
Zo is er zo'n mooie verbinding tussen hen die al zijn gegaan en wij die nog hier zijn.
Naast het grote gemis en het intense verdriet: intens met elkaar verbonden want zij en wij hebben nu al het eeuwige leven!
Spreken met twee woorden. Enerzijds en anderzijds.
Heftig verdriet en tegelijkertijd verbondenheid.

Kortom: geloof je in de Vader en in de Zoon? Dan ben je eeuwig aan het leven!
Als je hier geen 'ja' op kunt zeggen, dan nodig ik je uit om daarover in gesprek te gaan.
Met God, met de heilige Geest, met mensen!

Blok 4. Wat een prachtige daad van liefde!
Wat maakt de Zoon de Vader groot door dat te doen.
Je raakt zo onder de indruk van de trouw van Vader in de hemel.

En vandaag mag je onder de indruk raken van de Vader en de Zoon.
Dat kan omdat de Here Jezus naar de hemel is gegaan en van daaruit de heilige Geest naar de aarde heeft gestuurd. Zodat die het weer kunnen gaan hebben over de grote daden van God.

Wat mooi om als kind van God te mogen geloven dat God Zelf ook de hemel en de aarde zo dichtbij elkaar wil houden.
De Geest die hier op aarde ons helpt om te geloven in God in de hemel.
Die daar is waar al Gods gestorven kinderen al zijn.
Niemand kan hierin geloven dan door de Geest. Maar daarom is Hij gestuurd.
Omdat de Vader en de Zoon graag willen dat wij hen leren kennen.
En eeuwig leven. Of je hier nog leeft of al gestorven bent.

Amen

We stonden op deze eeuwigheidszondag stil bij de 6 gemeenteleden die in het afgelopen (kerkelijk) jaar zijn overleden

Hendrik Kooijker: Psalm 73:28 'Bij God te zijn is mijn enig verlangen, mijn toevlucht vind ik bij God, de HEER. Van al uw daden wil ik verhalen

Riek Bos-Eilander: Johannes 11:25-26 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook wanneer hij sterft'

Dick Dijkink: Openbaring 21:1-5 'Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eens was is voorbij'

Willemina Antonia Beltman-van der Vegt: Ps.103 'Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft heeft Hij onze zonden van ons gedaan. Zo liefdevol als een vader is voor zijn kinderen, zo liefdevol is de HEER voor wie Hem vrezen'

Harm Jan Pruim: Uit Psalm 16: 'Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien. Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig'

Jan Holsappel: uit Mat.5: 'Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel'